

άδειασμα

άδειασμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. αδειάζω + κατάλ. -μα], το άδειασμα. **1.** η ενέργεια και το αποτέλεσμα του αδειάζω. **2.** το να αφήνει κανείς έκθετο κάποιον, να μην τον υποστηρίζει, να μην τον καλύπτει όπως θα έπρεπε σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση: «δεν περίμενα από σένα τέτοιο άδειασμα, γιατί σε θεωρούσα φίλο μου». **3.** η βίαιη απομάκρυνση κάποιου από κάποιον χώρο: «το άδειασμα του τάδε απ' τον μεθυσμένο φίλο του, θεωρήθηκε πολύ βίαιη πράξη απ' όλους τους παρευρισκόμενους». **4.** η εκσπερμάτωση, το χύσιμο: «πήγα με μια πολύ σεξουλιέρα γυναίκα κι έκανα τέτοιο άδειασμα, που στέγνωσα». **5.** το κατούρημα, η αποπάτηση, το χέσιμο: «όταν πίνω πολύ μπίρα, τρελαίνομαι στο άδειασμα || όταν τρώω φασουλάδα, ευχαριστιέμαι άδειασμα».

- έφαγε άδειασμα, δεν έγινε δεκτή, απορρίφθηκε από γυναίκα η πρότασή του για σύναψη ερωτικού δεσμού: «της ζήτησε να τα φτιάξουν, αλλά έφαγε άδειασμα, γιατί η κυρία τα είχε με άλλον»· βλ. και φρ. τον άδειασε, λ. [αδειάζω](#).

- του κάνε άδειασμα, βλ. φρ. τον άδειασε, λ. [αδειάζω](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας